

[Lindinger]

også gøre det i dag i det vejr, vi har. Atomkraft er allerede i Danmark, og den er kommet for at blive.

Tænk også på, når vi nu forhåbentlig indfører den, at vi får en forfærdelig masse dejlige arbejdspladser i forbindelse med opførelsen af værkerne og indførelse af a-kraft i Danmark.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Vi er sikkert i alle partier enige om, at her ved indgangen til 1980'erne er tilrettelæggelsen af vores fremtidige energipolitik et af de altoverskyggende vigtige spørgsmål, og inden for denne emnekreds er selvfølgelig indførelse af a-kraft eller ikke-indførelse af a-kraft så langt den vigtigste enkeltafgørelse.

Det er heller ikke uden betydning, at man drøfter og tager stilling til beslutningsproceduren. Efter vores opfattelse er der i alt væsentligt to forskellige beslutningsprocedurer, der vil kunne være tale om at følge. Den ene er den, som regeringspartierne i disse år her satser på, nemlig en fortrinsvis teknisk-administrativt præget afgørelse, hvor det reelt er de administrative organer inden for energisektoren, der træffer afgørelsen, dog med kraftig islæt af politisk-taktiske overvejelser hos den regering, der skal lægge navn til den afgørelse, der træffes. Der er en betydelig risiko for, at rigtigheden af en afgørelse, hvor man har fulgt denne beslutningsprocedure, vil blive bestridt. Der er betydelig risiko for, at der ikke i befolkningen vil være tilstrækkelig tillid til en afgørelse, der reelt er en præfabrikeret embedsmandsafgørelse, som derefter presses igennem folketinget. Det er den ene vej, man kan vælge.

Den anden vej er den, som fremskridtspartiet anbefaler, nemlig en folkeafstemning, som bør finde sted efter en omfattende oplysningskampagne. Det er en afgørelse, som vil blive respekteret i alle kredse af befolkningen, både hos dem, hvis synspunkt har sejret ved folkeafstemningen, og hos dem, der er kommet i mindretal ved folkeafstemningen. Hvordan man end vender og drejer det, vil det mere og mere vise sig, at det er nødvendigt, at den afgørelse, der bliver truffet, kan stå stærkt, at den kan have bred tillid, og at den kan blive accepteret, hvad enten man er tilhænger eller modstander af beslutningen, og det opnår man altså simpelt hen kun ved en folkeafstemningsprocedure.

Handelsministeren sagde, at tiden ikke var inde – og fru Ebba Strange og andre var inde på det samme synspunkt – til at tage stilling til, om Danmark skal indføre a-kraft eller ikke. Det samme synspunkt førte man frem fra flere ordføreres side, da man behandlede vores tilsvarende lovforslag af november 1975, af juni 1977, af november 1977, og nu siger man det altså også her, hvor vi behandler lovforslaget af 18. april 1979. Men tiden er inde, den er mere og mere inde til, at der skal tages stilling, for en energipolitik, som bare sejler af sted på bedste beskub, uden at man kan eller vil gøre sig klart, om a-kraft skal være et element deri, en sådan energipolitik fortjener slet ikke betegnelsen energipolitik; den er mangel på stillingtagen, den er uansvarlig.

Handelsministeren var også inde på at kritisere denne form for afstemning modsat den form for folkeafstemning, der er beskrevet i grundlovens § 42. Også hr. Jens Peter Jensen, fru Annelise Gotfredsen, hr. Langsted og andre kritiserede valget af afstemningsmetode og foretrak den metode, der beskrives i grundlovens § 42.

Hertil er at sige, at grundlovens § 42 har mangler: der er for det første det problem, hr. Uwe Jensen (Ribe a.) påpegede, med de stramme tidsfrister, risikoen for en forhastet afstemning lige klos oven i folketingets stillingtagen.

Men der er også et andet problem, som man skal være opmærksom på, og det er 30 pct.s bestemmelsen i § 42, stk. 5, som reelt betyder, at man kan risikere, at det afstemningsresultat, der kommer ud af folkeafstemningen, går modsat flertallet af de afgivne stemmer. Det er risikoen, for som grundlovens § 42, stk. 5, er formuleret, kræves jo, at et lovforslag for at falde bort skal forkastes af et flertal af de i afstemningen deltagende vælgere, dog skal mindst 30 pct. af samtlige stemmeberettigede stemme imod lovforslaget. Derfor kan man altså risikere, at man holder en folkeafstemning efter § 42-proceduren, men så pludselig står med en bindende afgørelse, der gik modsat det, som et flertal af vælgerne stemte for ved denne afstemning. Det skal man bare lige gøre sig klart.

Hr. J. K. Hansen kritiserede afstemningstemaet; jeg forstod, hr. J. K. Hansen mente, det var unøjagtigt. Dertil vil jeg sige, at det afstemningstema, fremskridtspartiet her har